UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

14 päivänä tammikuuta 2010 *

Asiassa C-233/08,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Nejvyšší správní soud (Tšekin tasavalta) on esittänyt 5.5.2008 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 30.5.2008, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Milan Kyrian

vastaan

Celní úřad Tábor,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Tizzano, joka hoitaa ensimmäisen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit E. Levits, A. Borg Barthet, M. Ilešič (esittelevä tuomari) ja J.-J. Kasel,

* Oikeudenkäyntikieli: tšekki.

julkisasiamies: J. Mazák,
kirjaaja: hallintovirkamies K. Malacek,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 13.5.2009 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Tšekin hallitus, asiamiehenään M. Smolek,

– Saksan hallitus, asiamiehinään M. Lumma ja C. Blaschke,

– Kreikan hallitus, asiamiehinään I. Chalkias, E. Leftheriotou ja V. Karra,

– Puolan hallitus, asiamiehenään M. Dowgielewicz,

– Portugalin hallitus, asiamiehenään L. Inez Fernandes,

– Euroopan komissio, asiamiehinään M. Afonso ja L. Jelínek,

kuultuaan julkisasiamiehen 15.9.2009 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä 15.3.1976 annetun neuvoston direktiivin 76/308/ETY (EYVL L 73, s. 18), sellaisena kuin se on muutettuna 15.6.2001 annetulla neuvoston direktiivillä 2001/44/EY (EYVL L 175, s. 17; jäljempänä direktiivi 76/308), 12 artiklan 3 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Milan Kyrian ja Celní úřad Tábor (Taborin tullivirasto) ja jossa on kyse sellaisen asiakirjan täytäntöönpanokelpoisuuden tarkastamisesta, joka mahdollistaa Hauptzollamt Regensburgin (Regensburgin päätullitoimisto, Saksa) saatavan perimisen.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön säännöstö

3 Direktiivin 76/308 tarkoituksena on poistaa yhteismarkkinoiden perustamisen ja toiminnan esteet, jotka johtuvat siitä, että erityisesti tullien perintää koskevien kansallisten säännösten soveltamisala on rajoitettu kunkin valtion alueeseen.

4 Direktiivin 76/308 johdanto-osan kuudennen perustelukappaleen mukaan viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on käytettävä eri avunantomuotoja ja samalla noudatettava kotipaikkajäsenvaltion lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä; kyseisen direktiivin johdanto-osan seitsemännessä perustelukappaleessa puolestaan todetaan, että on aiheellista määritellä edellytykset, joilla avunantoa pyytävän viranomaisen on laadittava avunantopyynnöt, sekä rajata erityisolosuhteet, joissa viranomainen, jolle pyyntö osoitetaan, voi tietyissä tapauksissa jättää pyynnön täyttämättä.

5 Direktiivin 76/308 johdanto-osan kymmenennessä perustelukappaleessa ilmoitetaan, että perintämenettelyn aikana sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltiossa voi tapahtua, että se, jota asia koskee, kiistää saatavan tai avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa annetun asiakirjan, joka mahdollistaa sen perimisen, ja että tällöin on aiheellista säätää, että sen, jota asia koskee, on annettava kiistetty toimi avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen käsiteltäväksi ja että viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on lykättävä aloittamaansa täytäntöönpanomenettelyä, kunnes kyseinen toimivaltainen laitos on tehnyt päätöksen asiassa.

6 Direktiivin 76/308 4 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, ei tarvitse toimittaa tietoja

a) joita se ei voisi hankkia kotipaikkajäsenvaltiossa syntyneiden vastaavien saatavien perimiseksi

b) jotka paljastaisivat kaupallisen, teollisen tai ammattisalaisuuden

c) tai joiden toimittaminen olisi luonteeltaan sellaista, että se vaarantaisi kyseisen valtion turvallisuuden tai yleisen järjestyksen.”

7 Kyseisen direktiivin 5 artiklan 1 kohdan mukaan viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on ilmoitettava vastaanottajalle avunantoa pyytävän viranomaisen pyynnöstä ja kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevien vastaavien asiakirjojen ilmoittamista koskevien sääntöjen mukaisesti kaikista saatavaan ja sen perintään liittyvistä, myös oikeudellisista asiakirjoista ja päätöksistä, jotka ovat peräisin avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiosta.

8 Mainitun direktiivin 5 artiklan 2 kohdassa todetaan, että ilmoituspyynnössä on oltava vastaanottajan nimi, osoite ja muut tunnistamista varten tarpeelliset tiedot, jotka ovat tavanomaisesti avunantoa pyytävän viranomaisen saatavilla, ilmoitettavan asiakirjan tai päätöksen luonne ja kohde sekä tarvittaessa velallisen nimi, osoite ja muut tunnistamista varten tarpeelliset tiedot, jotka ovat tavanomaisesti avunantoa pyytävän viranomaisen saatavilla, asiakirjassa tai päätöksessä tarkoitettu saatava sekä kaikki muut tarvittavat tiedot.

9 Direktiivin 76/308 6 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on toimitettava avunantoa pyytävän viranomaisen pyynnöstä perinnän mahdollistavassa asiakirjassa tarkoitettujen saatavien perintä kotipaikkajäsenvaltiossa syntyneiden vastaavien saatavien perintään sovellettavien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti.

2. Tätä varten kaikkia perintäpyynnön kohteena olevia saatavia on käsiteltävä viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltion saatavina, lukuun ottamatta tapauksia, joissa sovelletaan 12 artiklaa.”

10 Kyseisen direktiivin 7 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Saatavaa koskevaan perintäpyyntöön, jonka avunantoa pyytävä viranomainen osoittaa toiselle viranomaiselle, on liitettävä virallinen tai oikeaksi todistettu jäljennös sellaisesta saatavan perinnän mahdollistavasta asiakirjasta, joka on annettu avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa, sekä tarvittaessa muut perintään tarvittavat asiakirjat alkuperäiskappaleina tai oikeaksi todistettuina jäljennöksinä.

2. Avunantoa pyytävä viranomainen voi laatia perintäpyynnön ainoastaan, jos

a) saatavaa tai sen perinnän mahdollistavaa asiakirjaa ei ole riitautettu tämän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa, lukuun ottamatta tapauksia, joihin sovelletaan 12 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa

b) viranomainen on käynnistänyt kotipaikkajäsenvaltiossaan asianmukaisen perintämenettelyn, jota voidaan käyttää 1 kohdassa tarkoitetun asiakirjan perusteella, eivätkä nämä toimenpiteet johda koko saatavan maksuun.

3. Perintäpyynnössä on mainittava:

a) asianomaisen henkilön ja/tai sivullisen, jolla on hänen varojaan, nimi, osoite ja kaikki muut hänen tunnistamistaan varten tarpeelliset tiedot

_ _”

11 Mainitun direktiivin 8 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Saatavan perinnän täytäntöönpanon mahdollistava asiakirja on tunnustettava sellaisenaan, ja sitä on sen viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa, jolle pyyntö on osoitettu, käsiteltävä ilman eri toimenpiteitä perinnän täytäntöönpanon mahdollistavana asiakirjana.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, saatavan perinnän mahdollistava täytäntöönpanoasiakirja voidaan tarvittaessa ja sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevien säännösten mukaisesti hyväksyä tai tunnustaa asiakirjaksi taikka täydentää tai korvata se sellaisella asiakirjalla, joka mahdollistaa täytäntöönpanon kyseisen jäsenvaltion alueella.

Jäsenvaltioiden on pyrittävä saattamaan asiakirjan hyväksymiseen, tunnustamiseen, täydentämiseen tai korvaamiseen liittyvät muodollisuudet päätökseen kolmen kuukauden kuluessa perintäpyynnön saapumisesta, lukuun ottamatta tapauksia, joihin sovelletaan kolmatta alakohtaa. Perintäpyyntöä ei voida torjua, jos asiakirja on muodoltaan asianmukainen. Viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, on ilmoitettava avunantoa pyytävälle viranomaiselle syy kolmen kuukauden määräajan ylittämiseen.

Jos jonkin edellä tarkoitetun muodollisuuden täyttäminen antaa aiheen riitauttamiseen, joka koskee saatavaa ja/tai täytäntöönpanon mahdollistavaa, avunantoa pyytävän viranomaisen toimittamaa asiakirjaa, sovelletaan 12 artiklaa.”

12 Direktiivin 76/308 12 artiklan 1–3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos henkilö, jota asia koskee, kiistää perintämenettelyn aikana saatavan tai avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiosta peräisin olevan asiakirjan, joka mahdollistaa saatavan perinnän, kyseisen henkilön on annettava asia avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen ratkaistavaksi kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevien säännösten mukaisesti. Avunantoa pyytävän viranomaisen on ilmoitettava tästä toimesta viranomaiselle, jolle pyyntö osoitetaan. Myös henkilö, jota asia koskee, voi ilmoittaa tästä toimesta viranomaiselle, jolle pyyntö osoitetaan.

2. Kun viranomainen, jolle pyyntö osoitetaan, on vastaanottanut 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen joko avunantoa pyytävältä viranomaiselta tai henkilöltä, jota asia koskee, sen on keskeytettävä perintämenettely, kunnes toimivaltainen laitos tekee päätöksen asiassa, jollei avunantoa pyytävä viranomainen toisen alakohdan mukaisesti vaadi muuta. – –

Sen estämättä, mitä 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, avunantoa pyytävä viranomainen voi kotipaikkajäsenvaltionsa lakien, asetusten ja hallinnollisten käytäntöjen mukaisesti pyytää viranomaista, jolle pyyntö on osoitettu, perimään riitautetun saatavan, jos se on sallittua kyseisten lakien, asetusten ja hallinnollisten käytäntöjen mukaan. Jos riitautus ratkaistaan velallisen hyväksi, avunantoa pyytävä viranomainen on velvollinen maksamaan takaisin kaikki perityt määrät ja kaikki sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltion voimassa olevien lakien mukaiset korvaukset.

3. Kun kiistäminen koskee perintätoimenpiteitä, jotka on toteutettu sen viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa, jolle pyyntö osoitetaan, asia on annettava tämän jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen ratkaistavaksi sen lakien ja asetusten mukaisesti."

13 Mainitun direktiivin 17 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Avunantopyyntöihin, saatavien perinnän mahdollistavaan täytäntöönpanoasiakirjaan ja muihin liitteenä oleviin asiakirjoihin on liitettävä käännös sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisen viranomaisen oikeutta kieltäytyä käännöksen toimittamisesta."

14 Direktiivin 23 artiklan mukaan kyseisen direktiivin säännökset eivät estä "soveltamasta laajempaa keskinäistä avunantoa, jota tietyt jäsenvaltiot myöntävät tai myöntäisivät toisilleen sopimusten tai järjestelyjen perusteella, mukaan luettuna avunanto oikeudellisten tai muiden asiakirjojen ilmoittamisen alalla".

Kansallinen säännöstö

15 Tiettyjen rahamääräisten saatavien perintään liittyvästä kansainvälisestä oikeusavusta annetun lain nro 191/2004 (Zákon č. 191/2004 Sb., o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek) 2 §:n 7 momentin mukaan kansainvälisen avun antamisessa menetellään verojen ja maksujen hallintoa koskevan lain nro 337/1992 (Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků) mukaisesti, jos laissa nro 191/2004 ei muuta säädetä.

16 Lain nro 191/2004 5 §:ssä, jonka otsikko on ”Saatavien perintä”, säädetään seuraavaa:

”1. – – Toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä ministeriö vastaa saatavien perinnästä. – – Perintäpyyntö on perusteltava täytäntöönpanoasiakirjalla, joka on täytäntöönpanokelpoinen toimivaltaisen viranomaisen valtiossa, joko alkuperäisenä tai oikeaksi todistettuna jäljennöksenä.

2. Ministeriö suorittaa perinnän, jos perintäpyynnössä ilmoitetaan

a) maksuvelvollisen luonnollisen henkilön etunimi, sukunimi ja kotipaikka tai maksuvelvollisen oikeushenkilön nimi ja kotipaikka tai tarvittaessa sitä henkilöä koskevat kyseiset tiedot, jolla on velvollisuus maksaa saatava toimivaltaisen viranomaisen valtion oikeuden mukaan – –, sekä muut maksuvelvollisen tai sen henkilön, jonka hallussa on hänen omaisuuttaan, tunnistamiseksi tarpeelliset tiedot

b) täytäntöönpanoasiakirjan osalta saatavan luonne ja pääoman, korkojen, uhkasakkojen, rangaistusluonteisten maksujen sekä muiden aiheutuneiden kulujen määrä kummankin kyseisen valtion valuutassa

c) tiedot täytäntöönpanoasiakirjan lopullisuudesta (lainvoima) sekä saatavan perimisoikeutta koskevasta vanhentumisajasta tai preklusiivisesta määräajasta.

– –

f) toisen valtion toimivaltaisen viranomaisen 6 §:n 2 momenttiin perustuva ilmoitus – –

3. – – Jos pyynnössä ei ole 2 momentissa tarkoitettuja tietoja, ministeriö suorittaa perinnän siinä tapauksessa, että kyseisiä tietoja täydennetään sen pyynnöstä.”

17 Lain nro 191/2004 6 §:n 1 momentin mukaan asiakirjan, joka mahdollistaa saatavan perinnän toimivaltaisen viranomaisen valtiossa, katsotaan välittömästi täydellisen perintäpyynnön vastaanottamispäivästä lukien olevan sellainen asiakirja, joka mahdollistaa saatavan perinnän Tšekin tasavallassa. Saman 6 §:n 2 momentin mukaan ministeriö voi aloittaa saatavan perinnän perintäpyynnön perusteella vain, jos toisen valtion toimivaltainen viranomainen toteaa, että asiakirjaa, joka mahdollistaa saatavan perinnän, ei ole riitautettu toimivaltaisen viranomaisen valtiossa, ellei kyse ole mainitun lain 7 §:n 1 momentissa tarkoitetuista tilanteista, ja jos täytäntöönpanomenettely on jo toteutettu toimivaltaisen viranomaisen valtiossa sen kuitenkaan johtamatta siihen, että koko saatava olisi suoritettu.

18 Lain nro 191/2004 13 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Ministeriön ja toisen valtion toimivaltaisen viranomaisen välinen tietojenvaihto tapahtuu sen valtion virallisella kielellä, jonka viranomainen on saanut perintää koskevan avunantopyynnön. – – Jos ministeriö ja toisen valtion toimivaltainen viranomainen sopivat muuta, sen valtion, jolle perintää koskeva avunantopyyntö on osoitettu, virallista kieltä ei käytetä.”

19 Lain nro 337/1992 32 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Veroasioita koskevassa menettelyssä velvollisuuksia voidaan asettaa tai oikeuksia tunnustaa vain päätöksellä. Päätöksellä on oikeudellisia vaikutuksia sen osalta, jolle päätös on osoitettu, vain siinä tapauksessa, jos se on annettu tiedoksi tai siitä on ilmoitettu sääntöjenmukaisesti, ellei tässä laissa tai erityislaissa muuta säädetä.”

20 Lain nro 337/1992 73 §:ssä kuvataan maksamatta jääneiden verojen perintämenettelyä. Sen 7 momentin mukaan verotuksen täytäntöönpanossa sovelletaan soveltuvin osin siviiliprosessikoodeksia.

21 Siviiliprosessikoodeksista annetun lain nro 99/1963 (Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád) 261 a §:n 1 momentin mukaan, sellaisena kuin se on muutettuna, päätös voidaan määrätä pantavaksi täytäntöön vain silloin, kun siinä yksilöidään suorituksensaaja ja velallinen, rajataan täytäntöönpanopyynnön kohteena olevien velvoitteiden ulottuvuus ja sisältö sekä asetetaan täytäntöönpanolle määräaika.

22 Kuten ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin on täsmentänyt, Tšekin tasavallan ylempien oikeusasteiden tuomioistuinten vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan velallisen täsmällisen henkilöllisyyden yksilöiminen ei saa jättää sijaa epäilylle tai ainakin kyseessä olevan täytäntöönpanoasiakirjan perusteella on voitava ilman pienintäkään epäilystä määrittää henkilö, jolle velvoite on asetettu (Tšekin tasavallan Nejvyšší soudin 25.2.1999 antama tuomio, viite 21 Cdo 2101/98, julkaistu Soudní judikatura 6/1999:ssä, s. 233). Tšekin sosialistisen tasavallan Nejvyšší soudin 18.2.1981 antamassa lausunnossa, viite Cpj 159/79 (Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek, 1981, s. 499), on myös todettu, että päätös, jossa ei täsmällisesti yksilöidä velallista, ei ole täytäntöönpanokelpoinen päätös ja että se ei voi olla perinnän täytäntöönpanon perustana. Samoin ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen laajennetun jaoston 26.10.2005 antamasta tuomiosta, viite 2 Afs 81/2004-54, ilmenee, että sellaisen asiakirjan, jossa se, jolle asiakirja on osoitettu, on ilmoitettu riittämättömästi, perusteella suoritetut täytäntöönpanotoimet on kumottava.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

23 Hauptzollamt Weiden (Weidenin päätullivirasto, Saksa) osoitti 2.7.1999 ”Milan Kyrianille, Studnicni 836, 39811 Protivin, Tšekin tasavalta” verolipun, jossa hänet määrättiin maksamaan 218 520 Saksan markkaa (DEM) valmisteveroa. Hauptzollamt Weidenin näin antama täytäntöönpanoasiakirja annettiin tiedoksi 6.8.1999 Ministerstvo financí – Generální ředitelství celin välityksellä (valtiovarainministeriö – tullien pääosasto, Tšekin tasavalta; jäljempänä viranomainen, jolle pyyntö on pääasiassa osoitettu).

24 Avunantoa pyytävä viranomainen Hauptzollamt Regensburg antoi 28.9.2004 maksumääräyksen ja pyysi direktiivin 76/308 6 artiklan mukaisesti 7.10.2004 viranomaista, jolle pyyntö on pääasiassa osoitettu, perimään Hauptzollamt Weidenin täytäntöönpanoasiakirjan nojalla mainitun valmisteveron. Perintäpyynnössä pääasian valittaja yksilöitiin velalliseksi mainitsemalla etu- ja sukunimi, osoite sekä syntymäaika, ja siinä todettiin valmisteveron määrä sakolla korotettuna 3 258 625,30 Tšekin korunaksi (CZK).

25 Vuoden 2004 joulukuussa viranomainen, jolle pyyntö on pääasiassa osoitettu, antoi kyseisen maksamatta olevan veron perimisen Celní úřad Táborin tehtäväksi. Tämä antoi siis vuoden 2004 joulukuussa kaksi maksamatta jäänyttä veroa koskevaa maksumääräystä, joista toinen koski valmisteveroa ja toinen sakkoa ja joissa annettiin lain nro 337/1992 73 §:n 1 momentin mukainen maksuaika. Kyrian haki kumpaankin päätökseen muutosta, mutta Celní ředitelství České Budějovice (České Budějovicen tullitoimisto, Tšekin tasavalta) hylkäsi muutoksenhaut 4.3.2005 ja 6.4.2005 tehdyillä kahdella päätöksellä. Hylkääminen pidettiin voimassa Krajský soud v Českých Budějovicíchin 5.10.2005 antamalla määräyksellä ja Nejvyšší správní soudin 28.6.2006 antamalla tuomiolla.

26 Celní úřad Tábor antoi 6.3.2006 täytäntöönpanomääräyksen, jolla se määräsi kyseisen maksamatta jääneen veron perimisestä siten, että se pidätettäisiin Kyrianin palkasta. Kyrian teki täytäntöönpanomääräyksestä oikaisuvaatimuksen, jonka Celní úřad Tábor hylkäsi 31.10.2006 tekemällään päätöksellä.

27 Kyrian nosti Krajský soud v Českých Budějovicíchissa kanteen mainitusta täytäntöönpanomääräyksestä. Hän toi esiin muun muassa sen, että Hauptzollamt Weidenin antamassa täytäntöönpanoasiakirjassa sen vastaanottajan yksilöinti etu- ja sukunimellä sekä osoitteella oli riittämätöntä, koska asiakirja saattoi koskea kyseisen henkilön isää tai poikaa, joiden nimi oli myös Milan Kyrian ja jotka asuivat samassa osoitteessa. Koska tiedoksiantoasiakirjassa ei täsmennetty, kenelle kolmesta samannimisestä henkilöstä mainittu täytäntöönpanoasiakirja oli osoitettu, sitä ei voitu panna täytäntöön, koska sitä ei ollut annettu sääntöjenmukaisesti tiedoksi.

28 Kyrian toi esiin myös sen, että koska hän ei ymmärtänyt asiakirjoja, jotka Saksan tulliviranomaiset olivat osoittaneet hänelle saksan kielellä, hän ei ollut voinut ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin oikeuksiensa käyttämiseksi. Hänen mukaansa mainittujen asiakirjojen käännättäminen hänen kustannuksellaan ei ollut hänen tehtävänsä.

29 Krajský soud v Českých Budějovicích, joka käsitteli asiaa ensimmäisenä oikeusasteena, hylkäsi kanteen 14.3.2007 antamallaan tuomiolla. Se huomautti, että lain nro 191/2004, jolla direktiivi 76/308 oli pantu täytäntöön, 6 §:n 1 momentin nojalla asiakirjaa, joka toimii asiakirjana, joka mahdollistaa saatavan perinnän avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkavaltiossa, oli alusta alkaen pidettävä asiakirjana, joka mahdollistaa saatavan perinnän Tšekin tasavallassa. Tästä syystä viranomaisella, jolle pyyntö pääasiassa on osoitettu, ja Krajský soud v Českých Budějovicíchilla ei kummallakaan ole toimivaltaa tutkia Hauptzollamt Weidenin antamaa täytäntöönpanoasiakirjaa koskevia Kyrianin väitteitä.

30 Krajský soud v Českých Budějovicíchin mukaan se, että perintäpyynnössä Kyrianin yksilöinnissä oli käytetty hänen suku- ja etunimensä sekä osoitteensa lisäksi hänen syntymäaikaansa, yksilöi hänet selvästi velalliseksi. Perintäpyynnön ja liitteenä olevan tiedoksiantoasiakirjan mukaan kyseessä oleva täytäntöönpanoasiakirja, on annettu tiedoksi ja se on pätevä. Myöskään se, että menettely Saksan tulliviranomaisessa on käyty saksan kielellä, ei ole loukannut Kyrianin oikeuksia. Krajský soud v Českých Budějovicíchin mukaan mikään ei ole estänyt Kyriania käännättämästä oman etunsa

nimissä asiakirjaa, joka mahdollistaa kyseessä olevan saatavan perinnän, ja siihen sisältyviä ohjeita, jotka koskevat mahdollisuutta nostaa kanne asiakirjoista.

31 Kyrian on tehnyt kassaatiovalituksen mainitusta Krajský soud v Českých Budějovicíchin tuomiosta Nejvyšší správní soudiin ja väittänyt samoilla perusteilla, joihin hän oli vedonnut ensimmäisessä oikeusasteessa, että kyseessä olevaa täytäntöönpanoasiakirjaa ei voitu panna täytäntöön.

32 Tässä tilanteessa Nejvyšší správní soud on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko – – direktiivin 76/308– – 12 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että jos saatavan perimistoimenpiteet riitautetaan sen jäsenvaltion tuomioistuimessa, jossa sillä viranomaisella, jolle pyyntö on osoitettu, on kotipaikka, tämä tuomioistuin on toimivaltainen tarkistamaan kyseisen jäsenvaltion lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti, onko perinnän mahdollistava asiakirja täytäntöönpanokelpoinen ja onko se annettu sääntöjenmukaisesti tiedoksi velalliselle?

2) Seuraako yhteisön oikeuden yleisistä periaatteista, erityisesti oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin periaatteesta, hyvän hallinnon periaatteesta ja oikeusvaltion periaatteesta, että perinnän mahdollistavan asiakirjan tiedoksianto velalliselle kielellä, jota tämä ei ymmärrä ja joka ei ole myöskään sen valtion virallinen kieli, jossa asiakirja annetaan tiedoksi velalliselle, on virhe, jonka vuoksi on mahdollista vastustaa tällaiseen perinnän mahdollistavaan asiakirjaan perustuvaa perintää?”

Ennakkoratkaisukysymysten käsittely

Ensimmäinen kysymys

33 Ensimmäisellä kysymyksellään, jota on tarkasteltava kahdessa osassa, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko direktiivin 76/308 12 artiklan 3 kohtaa tulkittava niin, että sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jossa viranomaisella, jolle pyyntö on osoitettu, on kotipaikka, on toimivalta yhtäältä tarkastaa, onko asiakirja, joka mahdollistaa saatavan perinnän, täytäntöönpanokelpoinen, ja toisaalta tutkia, onko se annettu velalliselle tiedoksi sääntöjenmukaisesti.

Sen jäsenvaltion tuomioistuinten, jossa viranomaisella, jolle pyyntö on osoitettu, on kotipaikka, toimivalta tarkastaa, onko asiakirja, joka mahdollistaa saatavan perinnän, täytäntöönpanokelpoinen

34 Direktiivissä 76/308 vahvistetaan yhteiset säännöt keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin ja veroihin liittyvien saatavien perinnän varmistamiseksi (ks. vastaavasti asia C-470/04, N, tuomio 7.9.2006, Kok., s. I-7409, 53 kohta).

35 Direktiivin 76/308 täyden tehokkuuden ja itsenäisen tulkinnan turvaamiseksi sitä on tarkasteltava käyttäen perustana etenkin sen systematiikkaa ja tavoitteita (ks. analogisesti asia C-433/01, Blijdenstein, tuomio 15.1.2004, Kok., s. I-981, 24 kohta ja asia C-347/08, Vorarlberger Gebietskrankenkasse, tuomio 17.9.2009, Kok., s. I-8661, 35 kohta).

36 Direktiivin 76/308 8 artiklan 1 kohdan mukaan saatavan perinnän täytäntöönpanon mahdollistava asiakirja on tunnustettava sellaisenaan, ja sitä on sen viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa, jolle pyyntö on osoitettu, käsiteltävä ilman eri toimenpiteitä

perinnän täytäntöönpanon mahdollistavana asiakirjana. Vaikka kyseisen artiklan 2 kohdan mukaan tämä asiakirja voidaan tarvittaessa ja sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevien säännösten mukaisesti hyväksyä tai tunnustaa asiakirjaksi taikka täydentää tai korvata se sellaisella asiakirjalla, joka mahdollistaa täytäntöönpanon kyseisen jäsenvaltion alueella, tällaiset muodollisuudet eivät voi johtaa pyynnön torjumiseen, jos asiakirja on muodoltaan asianmukainen. Samasta säännöksestä ilmenee, että siinä tapauksessa, että jonkin edellä tarkoitetun muodollisuuden täyttäminen antaa aiheen riitauttamiseen, joka koskee saatavaa ja/tai saatavan perinnän mahdollistavaa ja avunantoa pyytävän viranomaisen toimittamaa täytäntöönpanoasiakirjaa, sovelletaan kyseisen direktiivin 12 artiklaa.

37 Direktiivin 76/308 12 artiklassa säädetään toimivallan jaosta avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltion laitosten ja sen viranomaisen, jolle pyyntö on osoitettu, kotipaikkajäsenvaltion laitosten välillä saatavaa, täytäntöönpanoasiakirjaa tai täytäntöönpanotoimenpiteitä koskevien riitautusten käsittelyssä.

38 Mainitun artiklan 1 kohdan mukaan on niin, että jos henkilö, jota asia koskee, kiistää saatavan tai avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiosta peräisin olevan asiakirjan, joka mahdollistaa saatavan perinnän, kyseisen henkilön on annettava asia avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen ratkaistavaksi kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevien säännösten mukaisesti. Saman artiklan 2 kohdassa säädetään, että kun viranomainen, jolle pyyntö osoitetaan, on vastaanottanut edellä mainittua asiaa koskevan ilmoituksen joko avunantoa pyytävältä viranomaiselta tai henkilöltä, jota asia koskee, sen on keskeytettävä perintämenettely, kunnes toimivaltainen laitos tekee päätöksen asiassa, jollei avunantoa pyytävä viranomainen vaadi muuta.

39 Sitä vastoin direktiivin 76/308 12 artiklan 3 kohdan mukaan silloin, kun kiistäminen koskee perintätoimenpiteitä, jotka on toteutettu sen viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiossa, jolle pyyntö osoitetaan, asia on annettava tämän jäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen ratkaistavaksi sen lakien ja asetusten mukaisesti.

40 Mainittu toimivallanjako on seuraus siitä, että saatava ja täytäntöönpanoasiakirja vahvistetaan avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltion voimassa olevan oikeuden mukaan, kun taas se viranomainen, jolle pyyntö osoitetaan, soveltaa täytäntöönpanotoimenpiteisiin kotipaikkajäsenvaltiossaan direktiivin 76/308 5 ja

6 artiklan mukaan säännöksiä, jotka sen kansallisessa oikeudessa annetaan kyseisten toimien osalta, koska kyseisellä viranomaisella on paremmat mahdollisuudet arvioida toimen laillisuutta kansallisen oikeutensa mukaan (ks. analogisesti asia C-184/05, Twoh International, tuomio 27.9.2007, Kok., s. I-7897, 36 kohta ja asia C-318/07, Persche, tuomio 27.1.2009, Kok., s. I-359, 63 kohta).

41 Mainitun toimivallan jaon mukaan sillä viranomaisella, jolle pyyntö on osoitettu, ei lähtökohtaisesti ole oikeutta saattaa kyseenalaiseksi sen toimen tai päätöksen pätevyyttä ja täytäntöönpanokelpoisuutta, jonka tiedoksiantoa avunantoa pyytävä viranomainen pyytää.

42 Vaikka siis saatavaa tai täytäntöönpanoasiakirjaa koskevien riitautusten oikeellisuuden tutkiminen kuuluu lähtökohtaisesti avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltion laitosten yksinomaiseen toimivaltaan, ei voida sulkea pois sitä, että poikkeuksellisesti viranomaisen, jolle pyyntö on osoitettu, kotipaikkajäsenvaltion laitoksilla voi olla toimivalta tarkastaa, onko asiakirjan täytäntöönpano omiaan loukkaamaan erityisesti jälkimmäisen jäsenvaltion oikeusjärjestelmän perusteita, ja tarvittaessa kokonaan tai osittain evätä avun antaminen tai asettaa sille tiettyjä edellytyksiä.

43 Direktiivin 76/308 6 ja 8 artiklan mukaan saatavaa, jota perintäpyyntö koskee, ja asiakirjaa, joka mahdollistaa saatavan perinnän, kohdellaan samalla tavoin kuin viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltion vastaavia saatavia tai asiakirjoja. On kuitenkin vaikea nähdä, että kyseinen jäsenvaltio panisi täytäntöön asiakirjan, joka mahdollistaa saatavan perinnän, jos mainittu täytäntöönpano on omiaan loukkaamaan kyseisen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita. Direktiivin 76/308 4 artiklan 3 kohdassa säädetään sitä paitsi oikeusjärjestyksen perusteita koskevasta sellaisesta poikkeuksesta avunantoa pyytävän viranomaisen esittämien tietojen toimittamista koskevien pyyntöjen osalta, jonka mukaan viranomainen, jolle pyyntö on osoitettu, voi kieltäytyä tällaisesta tietojen toimittamisesta, jos se luonteeltaan loukkaisi sen kotipaikkajäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita.

44 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että viranomaisen, jolle pyyntö on osoitettu, kotipaikkajäsenvaltion tuomioistuimilla ei lähtökohtaisesti ole toimivaltaa tarkastaa, onko asiakirja, joka mahdollistaa saatavan perinnän, täytäntöönpanokelpoinen.

Sen jäsenvaltion tuomioistuinten, jossa viranomaisella, jolle pyyntö on osoitettu, on kotipaikka, toimivalta tarkastaa, onko täytäntöönpanoasiakirja annettu velalliselle tiedoksi sääntöjenmukaisesti

45 Jotta ensimmäisen kysymyksen toiseen osaan voidaan vastata, on tulkittava direktiivin 76/308 12 artiklan 3 kohdassa käytettyä ilmaisua ”perintätoimenpiteet”.

46 Mainitun direktiivin 5 artiklan mukaan perinnän täytäntöönpanon ensimmäinen vaihe keskinäisessä avunannossa on juuri se, että viranomainen, jolle pyyntö osoitetaan, ilmoittaa vastaanottajalle kaikista saatavaan ja sen perintään liittyvistä asiakirjoista ja päätöksistä, jotka ovat peräisin avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiosta, ja mainitun ilmoituksen on perustuttava avunantoa pyytävän viranomaisen toimittamiin tietoihin.

47 Tästä seuraa, että tiedoksianto on direktiivin 76/308 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu perintätoimenpide ja että kyseisen säännöksen mukaan tiedoksiantoa vastaan suunnatut toimenpiteet on saatettava sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltion toimivaltaisen laitoksen käsiteltäviksi.

48 Tämän tulkinnan vahvistaa sitä paitsi se seikka, että kuten direktiivin 76/308 johdantoosan kuudennesta perustelukappaleesta ja 5 artiklan 1 kohdasta ilmenee, tiedoksianto tehdään sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltiossa voimassa olevien vastaavien asiakirjojen ilmoittamista koskevien sääntöjen mukaisesti.

49 Kuten tämän tuomion 40 kohdassa on todettu, sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltion toimivaltaisella laitoksella on paremmat mahdollisuudet tulkita kyseisessä jäsenvaltiosssa voimassa olevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

50 Näin ollen ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että direktiivin 76/308 12 artiklan 3 kohtaa on tulkittava niin, että sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltion tuomioistuimilla ei lähtökohtaisesti ole toimivaltaa tarkastaa, onko saatavan perinnän mahdollistava asiakirja täytäntöönpanokelpoinen. Sitä vastoin siinä tapauksessa, että kyseisen jäsenvaltion tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetaan kanne, joka koskee perintätoimenpiteiden – kuten täytäntöönpanoasiakirjan tiedoksiannon – pätevyyttä tai sääntöjenmukaisuutta, kyseisellä tuomioistuimella on toimivalta tarkastaa, onko perintätoimenpiteet toteutettu mainitun jäsenvaltion lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti.

Toinen ennakkoratkaisukysymys

51 Tšekin hallitus korostaa toisen ennakkoratkaisukysymyksen tutkittavaksi ottamisesta, että kun otetaan huomioon se, ettei sen viranomaisen, jolle pyyntö on osoitettu, kotipaikkajäsenvaltion lainkäyttöelimillä ole oikeutta arvioida, onko yhteisön oikeuden yleisiä periaatteita noudatettu silloin, kun asiakirjat on annettu tiedoksi velalliselle, mainitulla ennakkoratkaisukysymyksellä ei ole merkitystä kyseessä olevan kansallisen tuomioistuimen ratkaisun kannalta ja se on siis täysin hypoteettinen.

52 Koska ennakkoratkaisua pyytäneellä tuomioistuimella on toimivalta tarkastaa tiedoksiannon sääntöjenmukaisuus, se on joka tapauksessa myös toimivaltainen toteamaan mahdollisen sääntöjenvastaisuuden tiedoksiantomenettelyssä kotipaikkajäsenvaltionsa voimassa olevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti. Kun otetaan huomioon Nejvyšší správní soudin ennakkoratkaisupyynnössään antamat selvät selitykset niistä syistä, joiden vuoksi se katsoo, että sen esittämä toinen kysymys on asiassa merkityksellinen ja että vastaus on tarpeen sen käsiteltävänä olevan asian ratkaisemiseksi, mainittu kysymys on näin ollen otettava tutkittavaksi, toisin kuin Tšekin hallitus väittää.

53 Toisella ennakkoratkaisukysymyksellään Nejvyšší správní soud pyrkii selvittämään lähinnä sen, onko mahdollista katsoa, että asiakirjan, joka mahdollistaa saatavan perinnän, tiedoksianto on sääntöjenmukainen silloin, kun kyseinen asiakirja on annettu tiedoksi vastaanottajalle sen viranomaisen, jolle pyyntö on osoitettu, kotipaikkajäsenvaltiossa sellaisella kielellä, jota vastaanottaja ei ymmärrä ja joka ei myöskään ole mainitun jäsenvaltion virallinen kieli.

54 On korostettava, että direktiivissä 76/308 ei säädetä sellaisia sääntöjä, joiden mukaan asiakirjan, joka mahdollistaa saatavan perinnän, tiedoksianto muulla kuin vastaanottajan ymmärtämällä kielellä tai muulla kuin sen viranomaisen, jolle pyyntö on osoitettu, kotipaikkajäsenvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä olisi sääntöjenvastainen.

55 Direktiivin 76/308 17 artiklassa tosin säädetään, että avunantopyyntöihin, saatavien perinnän mahdollistavaan täytäntöönpanoasiakirjaan ja muihin liitteenä oleviin asiakirjoihin on liitettävä käännös sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisen viranomaisen oikeutta kieltäytyä käännöksen toimittamisesta, mutta samaa mahdollisuutta ei tarjota mainitun perinnän mahdollistavan täytäntöönpanoasiakirjan vastaanottajalle.

56 Kuten Tšekin ja Saksan hallitus sekä komissio aiheellisesti korostavat, mainitussa säännöksessä säädetyt käännökset on tarkoitettu sille viranomaiselle, jolle pyyntö osoitetaan, kyseisen viranomaisen tarpeita varten, eikä niitä ole lainkaan tarkoitettu velalliselle. Kuten komissio lisäksi aiheellisesti tuo esiin verratessaan direktiivin 76/308 mukaista järjestelmää erityisesti oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa (asiakirjojen tiedoksianto) ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 kumoamisesta 13.11.2007 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1393/2007 (EUVL L 324, s. 79) käyttöön otettuun oikeudellista yhteistyötä siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa koskevaan järjestelmään, on niin, että koska viimeksi mainittuun järjestelmään sovelletaan eri säännöstöä kuin oikeudellista yhteistyötä hallinto- ja veroasioissa koskeva säännöstö, menettelyä veroviranomaisessa tai päätösten tiedoksiantoa sen jälkeen säännellään jäsenvaltioiden lakien säännöksillä.

57 Direktiivin 76/308 tavoitteesta seuraa, että sillä pyritään erityisesti takaamaan kaikkien niiden saatavaan tai sen perintään liittyvien asiakirjojen ja päätösten, myös oikeudellisten asiakirjojen ja päätösten, jotka ovat peräisin avunantoa pyytävän viranomaisen kotipaikkajäsenvaltiosta, tehokas tiedoksianto. Mainitulla direktiivillä ei kuitenkaan voida saavuttaa kyseistä tavoitetta, jos mainittujen tiedoksiantojen vastaanottajien oikeutettuja etuja ei oteta huomioon (ks. analogisesti asia C-473/04, Plumex, tuomio 9.2.2006, Kok., s. I-1417, 21 kohta).

58 Tässä yhteydessä on korostettava sitä, että hyvissä ajoin toteutettavan tiedoksiannon tehtävänä on selvittää vastaanottajalle tiedoksi annettavan asiakirjan kohde ja syy sekä antaa vastaanottajalle mahdollisuus vedota oikeuksiinsa (ks. vastaavasti asia C-14/07, Weiss und Partner, tuomio 8.5.2008, Kok., s. I-3367, 73 kohta).

59 Näin ollen direktiiviin 76/308 perustuvan keskinäisen avunannon yhteydessä täytäntöönpanoasiakirjan vastaanottajan on pystyttävä tunnistamaan varmasti ainakin pyynnön kohde ja syy.

60 Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa menettelyssä näin on silloin, kun tiedoksianto on suoritettu sen viranomaisen, jolle pyyntö on osoitettu, kotipaikkajäsenvaltion virallisella kielellä. Direktiivin 76/308 5 artiklan 1 kohdan mukaan viranomainen, jolle pyyntö osoitetaan, suorittaa tiedoksiannon vastaanottajalle kotipaikkajäsenvaltiossaan voimassa olevien vastaavien asiakirjojen ilmoittamista koskevien sääntöjen mukaisesti, mikä merkitsee muun muassa tiedoksiantoa kyseisen jäsenvaltion virallisella kielellä.

61 Kun otetaan huomioon se, ettei direktiivissä 76/308 säädetä seurauksista tilanteessa, jossa tiedoksianto tapahtuu muulla kuin sen viranomaisen, jolle pyyntö on osoitettu, kotipaikkajäsenvaltion virallisella kielellä, kansallisen tuomioistuimen on sovellettava kansallista lainsäädäntöään samalla varmistaen yhteisön oikeuden täysi tehokkuus, mikä voi johtaa siihen, että tulkitaan puhtaasti valtion sisäistä tilannetta silmällä pitäen laadittua kansallista sääntöä siten, että sitä voidaan soveltaa kysymyksessä olevaan rajat ylittävään tilanteeseen (ks. vastaavasti asia C-443/03, Leffler, tuomio 8.11.2005, Kok., s. I-9611, 51 kohta).

62 Unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että kun yhteisö ei ole antanut nimenomaisia säännöksiä, kunkin jäsenvaltion asiana on sisäisessä oikeusjärjestyksessään antaa menettelysäännöt sellaisia oikeussuojakeinoja varten, joilla pyritään turvaamaan yhteisön oikeuden välittömään oikeusvaikutukseen perustuvat yksityisten oikeudet (ks. vastaavasti asia 33/76, Rewe-Zentralfinanz ja Rewe-Zentral, tuomio 16.12.1976, Kok., s. 1989, 5 kohta ja em. asia Leffler, tuomion 49 kohta). Unionin tuomioistuin on myös täsmentänyt, että nämä menettelysäännöt eivät saa olla epäedullisempia kuin ne, jotka koskevat samankaltaisia jäsenvaltion sisäiseen oikeuteen perustuvia vaatimuksia (vastaavuusperiaate), eivätkä ne saa olla sellaisia, että yhteisön oikeusjärjestyksessä vahvistettujen oikeuksien käyttäminen on käytännössä mahdotonta tai suhteettoman vaikeaa (tehokkuusperiaate) (ks. em. asia Rewe-Zentralfinanz ja Rewe-Zentral, tuomion 5 kohta; asia C-261/95, Palmisani, tuomio 10.7.1997, Kok., s. I-4025, 27 kohta; asia C-231/96, Edis, tuomio 15.9.1998, Kok., s. I-4951, 34 kohta ja em. asia Leffler, tuomion 50 kohta).

63 Toiseen ennakkoratkaisukysymykseen on siis vastattava, että direktiivillä 76/308 käyttöön otetun keskinäisen avunannon yhteydessä perinnän mahdollistavan täytäntöönpanoasiakirjan vastaanottajan on saatava kyseinen asiakirja tiedoksi jollakin sen viranomaisen, jolle pyyntö on osoitettu, kotipaikkajäsenvaltion virallisella kielellä, jotta hän voi vedota oikeuksiinsa. Jotta kyseisen oikeuden kunnioittaminen voidaan taata, kansallisen tuomioistuimen on sovellettava kansallista lainsäädäntöään ja varmistaa samalla yhteisön oikeuden täysi tehokkuus.

Oikeudenkäyntikulut

64 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Keskinäisestä avunannosta tiettyihin maksuihin, tulleihin, veroihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä 15.3.1976 annetun neuvoston direktiivin 76/308/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 15.6.2001 annetulla neuvoston direktiivillä 2001/44/EY, 12 artiklan 3 kohtaa on tulkittava niin, että sen viranomaisen, jolle pyyntö osoitetaan, kotipaikkajäsenvaltion tuomioistuimilla ei lähtökohtaisesti ole toimivaltaa tarkastaa, onko saatavan perinnän mahdollistava asiakirja täytäntöönpanokelpoinen. Sitä vastoin siinä tapauksessa, että kyseisen jäsenvaltion tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetaan kanne, joka koskee perintätoimenpiteiden – kuten täytäntöönpanoasiakirjan tiedoksiannon – pätevyyttä tai sääntöjenmukaisuutta, kyseisellä tuomioistuimella on toimivalta tarkastaa, onko perintätoimenpiteet toteutettu mainitun jäsenvaltion lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti.**

2) **Direktiivillä 76/308, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2001/44, käyttöön otetun keskinäisen avunannon yhteydessä perinnän mahdollistavan täytäntöönpanoasiakirjan vastaanottajan on saatava kyseinen asiakirja tiedoksi jollakin sen viranomaisen, jolle pyyntö on osoitettu, kotipaikkajäsenvaltion virallisella kielellä, jotta hän voi vedota oikeuksiinsa. Jotta kyseisen oikeuden kunnioittaminen voidaan taata, kansallisen tuomioistuimen on sovellettava kansallista lainsäädäntöään ja varmistaa samalla yhteisön oikeuden täysi tehokkuus.**

Allekirjoitukset